

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lipca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jerzy Kuźniar (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Roman Kuczyński

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec

po rozpoznaniu w dniu 13 lipca 2010 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z protestu U. R.

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

postanawia:

pozostawić protest bez dalszego biegu.

Uzasadnienie

W piśmie z dnia 8 lipca 2010 r., przesłanym do Sądu Najwyższego wnosząca protest wyborczy U. R. zarzuciła, że „nieprawidłowo ogłoszono wybory na urząd Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, gdyż w tym czasie nie był wystawiony akt zgonu poprzedniego prezydenta Lecha Aleksandra Kaczyńskiego”, co w jej ocenie „uniemożliwiało w obowiązującej formule prawnej ogłoszenie przeprowadzenia wyborów na urząd Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej przeprowadzonych w dniu 4 lipca 2010 r.”. W dalszej części protestu U. R. wniosła „o unieważnienie z urzędu przeprowadzonych wyborów na urząd Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej”.

W odpowiedzi na protest z dnia 12 lipca 2010 r. Państwowa Komisja Wyborcza wskazała, że wnosząca protest nie wskazała przepisów, które jej

zdaniem miałyby zostać naruszone, a ponadto postanowienie o zarządzeniu wyborów nie może być wzruszone w drodze protestu wniesionego w trybie art. 72 ustawy z dnia 27 września 1990 r. o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej (jednolity tekst: Dz.U. z 2010 r. Nr 72, poz. 467). Wskazując powyższe PKW uznała, że przedmiotowy protest powinien pozostać bez dalszego biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje

Zgodnie z art. 129 ust. 2 Konstytucji RP wyborcy przysługuje prawo zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej na zasadach określonych w ustawie. Ustawa z dnia 27 września 1990 r. o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej (jednolity tekst: Dz.U. z 2010 r. Nr 72, poz. 467 zwana dalej ustawą) stanowi, że protest przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej może być wniesiony z powodu naruszenia przepisów niniejszej ustawy albo z powodu dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, jeżeli to naruszenie lub przestępstwo miało wpływ na wynik wyborów (art. 72 ust. 1 ustawy). Tym samym, w ocenie Sądu Najwyższego, wniesienie protestu opartego na wskazanym w nim zarzucie nie jest prawnie możliwe. Z wykładni literalnej cytowanego przepisu jednoznacznie wynika, że podstawą do złożenia protestu wyborczego może być wyłącznie naruszenie przepisów omawianej ustawy, zatem wskazany przez wnoszącego protest zarzut, nie może stanowić podstawy do stwierdzenia naruszenia przepisów ustawy z dnia 27 września 1990 r. o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, gdyż nie mieścił się on w zakresie i granicach protestu wyborczego przeciwko wyborowi określonej osoby na prezydenta, co oznaczało, że nie spełniał on warunków do jego merytorycznego rozpoznania, samo zaś postanowienie o zarządzeniu wyborów nie może być wzruszone w drodze protestu wniesionego w trybie art. 72 ustawy.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 74 ust. 1 ustawy.